25/03/2020

Η 25η Μαρτίου στην Αρχόντισσα της Ρούμελης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας

Γράφει η Αρετή Μουλαρά/ Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας

Σκίρτησαν οι καρδιές, αγαλλίασαν οι ψυχές, σα βάλσαμο τούτες τις δύσκολες στιγμές έσταξε στην πληγή κι έδωσε μια ανακούφιση διπλή·

άκουσμα γνωστό, γλυκύ, μελωδικό, της καμπάνας ο ρυθμός δεν ήταν σήμερα απλός, του Ευαγγελισμού! γιορτή της Παναγιάς και της Πατρίδας η λευτεριά.

Ποιος δεν θα ΄θελε να ΄ταν στην Εκκλησιά! να προσευχηθεί ευλαβικά στην Παναγιά, να τιμήσει το Γέρο του Μοριά, της Ρούμελης τα παλληκάρια, τους ήρωες της λευτεριάς.

Μα σήμανε η ΚΑΜΠΑΝΑ κι έδωσε την ΕΛΠΙΔΑ.

ΒΟΙΩΤΙΑ, 25η Μαρτίου 2020, ώρα 10:30

Το άκουσμα της καμπάνας απ΄ άκρου εις άκρον της Βοιωτίας, σκόρπισε ρίγη συγκίνησης στους πιστούς, που η απειλή του κορωνοϊού τους κράτησε μακριά από την Εκκλησιά, κι έφερε δάκρυα στα μάτια τους, που τα κατέθεσαν προσευχητικά στη ΜΑΝΑ ΠΑΝΑΓΙΑ.

Σήμερα 25η Μαρτίου, στις 10:30 το πρωί, με εντολή του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Γεωργίου, σήμαναν χαρμόσυνα οι καμπάνες όλων των Ιερών Ναών και των Ιερών Μονών της Μητροπόλεώς μας, προς τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου, και ως ένδειξη ελάχιστου φόρου τιμής και ευγνωμοσύνης στους ήρωες του 1821, που πολέμησαν υπέρ Πίστεως και Πατρίδος, αλλά και για την ενίσχυση του λαού μας στη δύσκολη τούτη δοκιμασία που βιώνει η Χώρα μας και η υφήλιος.

Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στην Αρχοντοπούλα της Ρούμελης, τη Λιβαδειά, στον Ιερό Ναό που είναι αφιερωμένος στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, καθώς και τη Δοξολογία για την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου, κεκλεισμένων των θυρών, την οποία μετέδωσε ο ραδιοφωνικός σταθμός «ΣΕΙΡΙΟΣ FM».

Μετά τη Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος έψαλε τρισάγιο στο μνημείο των Ηρώων, που βρίσκεται μπροστά από τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου Λεβαδείας, για τους αγωνιστές της Επανάστασης καταθέτοντας ώς ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης ένα μικρό λουλούδι, ενώ εκείνη την ώρα συνέπεσε να είναι παρών και ο Δήμαρχος Λεβαδέων κ. Ιωάννης Ταγκαλέγκας.

Ο Σεβασμιώτατος, πριν από τη Δοξολογία στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, απευθύνθηκε μέσω του ραδιοφώνου στους πιστούς, που παρακολουθούσαν την ιερά μυσταγωγία από το σπίτι, λόγω των έκτακτων μέτρων αναστολής τέλεσης των ακολουθιών στους Ιερούς Ναούς στα πλαίσια προστασίας από τον κορωνοϊό, λέγοντας τα εξής:

«Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην αἰνεῖτε οὐρανοί Θεοῦ τήν δόξαν».

Με αυτά τα βαρυσήμαντα λόγια δονούνται σήμερα οι Χριστιανικοί ναοί. Με τα ίδια λόγια πάλλονται και οι ψυχές των Ορθοδόξων Ελλήνων. Είναι για το Γένος μας διπλή εορτή, διπλή σωτηρία, διπλή απελευθέρωση.

Εορτάζουμε στο πλαίσιο του λειτουργικού χρόνου της Εκκλησίας μας την δεσποτική και θεομητορική εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, τη λύτρωση από την πνευματική δουλεία στην οποία καταντήσαμε εξ αιτίας της απομακρύνσεώς μας από τον Θεό, όπως αφηγείται το ιερό βιβλίο της Γενέσεως.

Ο Θεός θέλησε τον άνθρωπο, την κορωνίδα της δημιουργίας, ελεύθερο και αυτεξούσιο. Αυτή τη θεόσδοτη ελευθερία, την έχασε ο άνθρωπος από την κακή χρήση της, όταν τη χρησιμοποίησε για να στραφεί εναντίον του Θεού και να αυτονομηθεί στον παράδεισο.

Ο άνθρωπος εμπιστεύθηκε μάλλον τον αρχέκακον όφιν, τον διάβολο, παρά τον Πανάγαθο Δημιουργό του και η ανθρώπινη τραγωδία της πτώσης άρχισε. Η άπειρη αγάπη του Θεού όσο κι αν πληγώθηκε από την παρακοή του ανθρώπου, βρήκε τον

τρόπο της λύτρωσης. Από την πρώτη στιγμή έδωσε στους ανθρώπους την υπόσχεση ότι θα έστελνε τον Λυτρωτή.

Στο γ΄ κεφάλαιο της Γενέσεως διαβάζουμε τα λόγια του Θεού προς τον όφιν-διάβολον: «Και θα θεμελιώσω έχθρα ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της γυναίκας, αυτό θα σου συντρίψει την κεφαλή και συ θα του κεντήσεις την φτέρνα».

Οι λόγοι αυτοί χαρακτηρίζονται ως πρωτευαγγέλιο και είναι ο πρώτος προϊδεασμός για την εκ Παρθένου σάρκωση του Θεού Λόγου. Η ίδια αυτή υπόσχεση δόθηκε από το Θεό σε μεγάλους και δικαίους φωτιστές των Ισραηλιτών, τους προφήτες, που τη διαλάλησαν σε όλους τους τόνους, προλέγοντας την μέλλουσα εν Χριστώ σωτηρία.

Και όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, ήλθε στη Ναζαρέτ προς την ευλογημένη και κεχαριτωμένη Παρθένο Μαρία, ο Αρχάγγελος Γαβριήλ για να κομίσει το μέγα χαροποιό μήνυμα, ότι θα έλθει στη γη ως Σωτήρας, ο Ίδιος ο Θεός Λόγος, γενόμενος και άνθρωπος εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου.

Δεν υπήρξε ποτέ είδηση καλύτερη για τους ανθρώπους. Ό,τι υποσχέθηκε ο Θεός και ό,τι πόθησαν γενεές δικαίων, παίρνει ήδη σάρκα και οστά. Αυτό το χαροποιό μήνυμα της καθολικής σωτηρίας των ανθρώπων εορτάζουμε σήμερα μέσα στη λειτουργική μνήμη της Εκκλησίας.

«Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην αἰνεῖτε οὐρανοί Θεοῦ τήν δόξαν».

Αλλά για μας τους Ορθοδόξους Έλληνες η γιορτή είναι διπλή. Γιορτάζουμε συγχρόνως του Γένους μας την απελευθέρωση και της πατρίδος τα χαρμόσυνα ελευθέρια. Θα έλεγε κανείς ότι η Θεία Πρόνοια που ενεργεί μέσα στην ιστορία ένωσε τις δύο εορτές.

Τολμώ να πω ότι η πνευματική ελευθερία, η πίστη των υποδουλωμένων Ρωμηών, προετοίμασε και πέτυχε τελικά την εθνική απελευθέρωση. Τετρακόσια χρόνια κράτησε η Εκκλησία στις ψυχές των ραγιάδων την πίστη στο Χριστό και την ελπίδα για την ανάσταση της πονεμένης Ρωμιοσύνης.

Δεν υπήρχε άλλη δύναμη να στηρίξει το δούλο Γένος μέσα στο σκοτάδι της Τουρκοκρατίας.

Η Εκκλησία ήταν η μόνη προστάτις, οδηγός και παρηγορία. Στο Πρόσωπο του Πατριάρχου, τον οποίο και ο κατακτητής αναγνώριζε ως Εθνάρχη, έβλεπε ο κατατρεγμένος Ρωμιός το μαρμαρωμένο βασιλιά, για τον οποίο μιλούσε τόσο γλαφυρά η λαϊκή χρησμολογία. Στο πρόσωπο του απλού παπά έβλεπε τον δάσκαλο,

που τον δίδασκε στο κρυφό σχολειό το ψαλτήρι και την Οκτώηχο σαν διδακτικά βιβλία. Αυτή η απλή κατήχηση γιγάντωσε ψυχές, ατσάλωσε φρονήματα και ανέδειξε νεομάρτυρες που αντιστάθηκαν γενναία στις αφόρητες πιέσεις για εξισλαμισμό. Οι νεομάρτυρες θυσιάστηκαν σα Ρωμηοί, δηλαδή σαν Ορθόδοξοι Έλληνες, που δεν έστρεξαν να τουρκέψουν.

Η Εκκλησία αποδείχτηκε όντως η «ΚΙΒΩΤΟΣ» η περιέχουσα και προφυλάσσουσα το Γένος μέσα στο μέγα πέλαγος της δουλείας. Γι' αυτό ακριβοδίκαια την ονόμασαν και την χαρακτήρισαν «Ελληνοσώτειρα».

Αυτή ήταν η οδηγήτρια, η παιδαγωγός, αυτή διεμόρφωνε τη συνείδηση του Έθνους. Ο απλός λαός την πνευματική του συγκρότηση την όφειλε στη λατρευτική παράδοση, στους ύμνους και τα αναγνώσματα που άκουγε στους ναούς του. Έτσι διαμορφώθηκε το αντιστασιακό ήθος ως αναπόσπαστο στοιχείο της νεοελληνικής ταυτότητος. Η ορθόδοξη πίστη προετοίμασε και επώασε την επανάσταση του 1821. Δεν είναι απλή σύμπτωση η σημερινή διπλή γιορτή.

Οι ίδιοι οι αγωνιστές επέλεξαν να αρχίσουν τον ιερό και δίκαιο αγώνα τους υπέρ πίστεως και πατρίδος με την ευλογία του Θεού. Τα εκκλησιαστικά λάβαρα έγιναν εθνικές σημαίες και πρωτοϋψώθηκαν στα μοναστήρια: στην Αγία Λαύρα στο Μοριά, στον Όσιο Λουκά στη Ρούμελη και σε άλλα μέρη της Ρωμιοσύνης. Οι αγωνιστές Κληρικοί κατέπληξαν την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη. Αθανάσιος Διάκος, Ησαΐας Σαλώνων, Παπαφλέσσας και τόσοι άλλοι, επώνυμοι και ανώνυμοι, κατάλογοι ολόκληροι ρασοφορεμένων ηρώων.

Ας δοξάσουμε, λοιπόν, τον Πανάγαθο Θεό για τη λύτρωσή μας την οποία απεργάσθηκε με την ενανθρώπηση του Υιού Του εκ της αγίας Παρθένου Μαρίας. Ας εκφράσουμε, επίσης, την ευγνωμοσύνη μας προς τους ηρωϊκούς προγόνους μας που αγωνίστηκαν γενναία και θυσιάστηκαν.

Απολαμβάνουμε την ελευθερία, ελευθερία πνευματική πού την οφείλουμε στην ευδοκία του Θεού και ελευθερία εθνική που ποτίστηκε με ποταμούς αιμάτων ηρώων και μαρτύρων. Έχουμε, όμως, την ευθύνη να κρατήσουμε τον εαυτό μου μας πρώτα και την πατρίδα μας όρθια και αδούλωτη. Αυτό μας συνιστά ο θεόπνευστος απόστολος: «Τῇ ἐλευθερίᾳ ᾗ Χριστός ὑμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε ἵνα μή ζυγῷ δουλείας περιπέσητε». Γιατί ποιο το κέρδος αν ζούμε σε ελεύθερη πολιτεία, ενώ εσωτερικά είμαστε δούλοι των παθών και της αμαρτίας.

«Πᾶς ὁ ποιῶν τήν ἁμαρτίαν δοῦλος ἐστί τῆς ἁμαρτίας» ενώ αντιθέτως κοντά στο Χριστό βρίσκεται η αληθινή ελευθερία. «Ὅπου τό πνεῦμα Κυρίου ἐκεῖ ἐλευθερία».

Ας στραφούμε, λοιπόν, στο δοτήρα και εγγυητή της ελευθερίας, το Σωτήρα

Χριστό, και ας επανευαγγελισθούμε στην Ορθόδοξη πίστη μας, η οποία τόσο πλούσια πότισε και έθρεψε τις ψυχές των προγόνων μας, οι οποίοι με υψηλό φρόνημα πολέμησαν «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία».

Εφέτος η μεγάλη διπλή εορτή, εκκλησιαστική και εθνική τελείται δυστυχώς κάτω από τη βαριά σκιά της πρωτοφανούς απειλής του κορωνοϊού.

Ήδη το έχουν αντιληφθεί όλοι, ακόμη και οι τυχόν κακόπιστοι, ότι τούτη τη δύσκολη ώρα η Εκκλησία μας έδωσε και δίνει το καλό παράδειγμα και αγκαλιάζει με στοργική μέριμνα όχι μόνο το ποίμνιό της, αλλά το σύνολο των ανθρώπων που κατοικούν στην πατρίδα μας.

Με υψηλό αίσθημα ποιμαντικής και κοινωνικής ευθύνης η Τοπική μας Εκκλησία, και γενικά η Εκκλησία της Ελλάδος, συνεργάζεται με τις αρμόδιες υγειονομικές αρχές της πολιτείας, υιοθετώντας όλα τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την εμπόδιση διασποράς του θανατηφόρου ιού.

Από τη θέση αυτή χαιρετίζω εγκάρδια και ευχαριστώ ολόθερμα και ευλογώ ως Επίσκοπος όλους τους ηρωϊκούς αγωνιστές αυτού του ακήρυκτου πολέμου, τους γιατρούς, τους νοσηλευτές, όλους τους επαγγελματίες υγείας, που δίνουν τη μάχη για την προάσπιση του μεγάλου αγαθού της ζωής για τη σωτηρία των συνανθρώπων μας.

Ατενίζοντας τα άδεια καθίσματα σ’ αυτόν τον ναό, που άλλες χρονιές ήταν κατάμεστος από πιστούς, οι οποίοι σήμερα αναγκαστικά παρακολουθούν ραδιοφωνικά και μετέχουν νοερά στη Λειτουργία, θέλω να τους βεβαιώσω ότι τους θεωρώ παρόντες κατά τη διάθεση. Τίποτα δεν μπορεί να χωρίσει και να διαλύσει την ενότητα του Σώματος του Χριστού!

Είμαστε τοπικά απομονωμένοι, αλλά όχι ψυχικά αποξενωμένοι. Μένουμε αναγκαστικά στο σπίτι, αλλά συναντιόμαστε νοερά και πνευματικά με την προσευχή.

Χρόνια πολλά ευλογημένα και δημιουργικά. Η Παναγία βοήθειά μας. Καλή δύναμη, μην απελπίζεστε! Προφυλάξτε τους εαυτούς σας, όπως μας προτρέπουν οι ειδικοί. Κρατήστε την ειρήνη και την αισιοδοξία στις ψυχές σας.

Εύχομαι του χρόνου να είμαστε όλοι καλά και τέτοια ημέρα να συναντηθούμε με πνευματική χαρά σ’ αυτόν τον ευλογημένο και αγαπημένο χώρο για να εορτάσουμε.

Με εόρτιες ευχές και αγάπη

Ο Επίσκοπος και Μητροπολίτης σας

†Ο ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ